

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. évi szeptember hó 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

A fegyveresen elkövetett rablás bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2013. év február hó 5. napján kihirdetett 6.B.480/2012/10. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 5160 (ötezer-egyszázhatvan) forint vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

A vádlott lakcíme:

I n d o k o l á s :

A törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki rablás bűntettében (Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont). Ezért őt 5 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, az elkövetés eszközének elkobzásáról és a további lefoglalt dolgokról. Kötelezte a vádlottat a sértettnek okozott kár megtérítésére, és az eljárás során keletkezett bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és védője pedig enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.203/2013/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

Mind az ügyész, mind a vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében fenntartotta a fellebbezést.

A bejelentett vádlói illetve védői fellebbezések nem alaposak.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslatokkal támadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta. Az

ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is. Ennek során megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróságnak a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta és a perrendi szabályokat is megtartotta. Nem észlelt a Be. 373. § (1) bekezdés 2. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de e törvényhelyen fel nem sorolt egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

A bíróság részletekbe menően vonta alapos vizsgálat alá a vádlott beismerő vallomását, valamint az azokat alátámasztó, a sértett és más tanúk által tett vallomásokat.

A bizonyítékokat egyenként és kölcsönösen is mérlegelési körébe vonta. A bíróság bizonyítékértékelése hibátlan, az abban foglaltakkal a másodfokú bíróság egyetértett. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be. 351. § (1) bekezdés értelmében, a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket helyesen feltárta, azokat helytállóan mérlegelte és a bűncselekmény tárgyi súlyához, valamint az elkövető személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő szabadságvesztés büntetést és közügyektől eltiltást szabott ki vele szemben. A büntetés tett arányos, szükséges, és egyben elégséges is a büntetési célok elérésére, és összhangban áll a büntetés kiszabási elvekkel is. A rablás büntetést erőszak alkalmazása nélkül, kizárólag fenyegetéssel elkövető, büntetlen előéletű, a cselekményt bűnösségére is kiterjedően beismerő vádlottal szemben elegendő a törvényi minimumban kiszabott szabadságvesztés büntetés, a mellékbüntetés alkalmazásával együtt. A büntetés súlyosítására ezért nem látott indokot az ítélőtábla, de az enyhítésre irányuló jogorvoslat sem vezethetett eredményre, mert a törvényben meghatározott legkisebb mértékű büntetés csökkentésének, az enyhítő rendelkezés alkalmazásának nem áll fenn a Btk. 87.§ (1), (2) bekezdés b/ pontjában írt feltétele, az túl szigorúnak nem tekinthető.

Azzal is egyetértett, hogy a vádlott személyiségére és az elkövetés körülményeire tekintettel alkalmazható az enyhébb végrehajtási fokozat.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására, a lefoglalt bűnjelekre, a polgári jogi igényre, valamint a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdés alkalmazásával helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megállapítására vonatkozó rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2013. szeptember 2.

Dr. Elek Balázs sk.	. Gömöri Olivér sk..	Háger Tamás sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.480/2012/10. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett, és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2013. szeptember 2.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő